

Sygn. akt V CO 46/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Ł. B.

przeciwko E. B.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2019 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K. o oznaczenie sądu właściwego

do rozpoznania sprawy o sygn. akt XVII C [...],

**oddala wniosek o oznaczenie Sądu właściwego do
rozpoznania sprawy.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 45 k.p.c. Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli na podstawie okoliczności sprawy nie można ustalić właściwości miejscowej.

Właściwość miejscową w sprawach o rozwód określa art. 41 k.p.c. Przepis ten stanowi, że powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. W przepisie tym chodzi jednak o wspólne miejsce zamieszkania w Polsce, a tej podstawy nie ma. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. Z okoliczności sprawy wynika, że wspólne miejsce zamieszkania stron było w Wielkiej Brytanii i nadal przebywa tam pozwana, z wyjaśnień powoda wynika zaś, że jego stałym miejscem zamieszkania jest Sosnowiec, a w Wielkiej Brytanii przebywa jedynie czasowo.

Pozostaje zatem odwołać się do kolejnych podstaw, z których pierwszą jest miejsce zamieszkania pozwanej.

Z pozwu wynika, że pozwana zamieszkuje w Wielkiej Brytanii, zatem ta podstawa ustalenia właściwości miejscowej również nie ma zastosowania.

Powód natomiast twierdzi, że mieszka na stałe w Polsce, ponawiając to twierdzenie w piśmie stanowiącym odpowiedź na żądanie wyjaśnienia tej kwestii, skierowane na skutek zwrotu przez Sąd Najwyższy akt z poprzednim wnioskiem Sądu Okręgowego. Jeżeli to twierdzenie odpowiada rzeczywistości, przepis art. 45 k.p.c. nie ma zastosowania.

Skoro zatem możliwe jest ustalenie właściwości miejscowej na podstawie art. 41 k.p.c., wniosek do Sądu Najwyższego o orzeczenie na podstawie art. 45 k.p.c. należało oddalić.

